

Phẩm 7: ĐẠI BIỆN THIÊN

Bấy giờ, Trời Đại Biện bạch:

–Bạch Thế Tôn! Nếu người nào hay nói kinh pháp này, con sẽ làm cho vị ấy giảng nói càng thêm lưu loát, biện tài hoạt bát, làm cho những điều vị ấy nói ra rất được trang nghiêm và đúng thứ lớp, được trí tuệ biện tài. Trong kinh điển này, nếu có chỗ nào câu nghĩa sai lầm, thiếu chữ, con có thể làm cho vị Tỳ-kheo nói kinh pháp ấy nhớ rõ, nói đúng thứ lớp, không bị quên mất.

Nếu có chúng sinh ở chỗ trăm ngàn Đức Phật trông các thiện căn, thì người nói pháp này sẽ vì họ mà ở cõi Diêm-phù phổ biến kinh này, khiến không dứt tuyệt. Lại khiến vô lượng, vô biên chúng sinh được nghe kinh này, làm cho tất cả đều được quả báo thông minh sáng suốt không thể nghĩ bàn, phước đức không thể kể lường, thông hiểu vô lượng các pháp phương tiện, thấu suốt tất cả các thứ luận thuyết, biết rành tất cả kỹ thuật ở đời, vượt ra khỏi vòng sinh tử, không bị thoái chuyển, quyết định mau thành Chánh đẳng Chánh giác.

M

Phẩm 8: CÔNG ĐỨC THIÊN

Bấy giờ, có vị Công-đức Thiên bạch:

–Kính bạch Thế Tôn! Với vị Pháp sư nói kinh pháp này, con sẽ đáp ứng theo nhu cầu vị ấy, bất luận cơm, áo, thuốc thang, đồ nằm, mọi vật dụng khác..., con sẽ cung cấp đầy đủ không thiếu thốn, để cho tâm Pháp sư được an ổn, ngày đêm vui vẻ, chánh niệm tư duy chớng cú, phân biệt nghĩa sâu xa. Nếu có chúng sinh nào đã từng ở chỗ trăm ngàn Đức Phật trông các thiện căn thì người nói pháp này sẽ vì họ mà ở cõi Diêm-phù phổ biến rộng rãi kinh nhiệm mầu này, không để đoạn tuyệt. Các chúng sinh ấy nghe kinh này rồi, ở đời vị lai vô lượng trăm ngàn na-do-tha kiếp thường được an vui trong cõi trời, người gặp được chư Phật mau thành Chánh giác, hoàn toàn không còn bị cảnh khổ sở trong các đường ác.

Kính bạch Thế Tôn! Về đời quá khứ con đã ở chỗ Đức Bảo Hoa Công Đức Hải Lưu Ly Kim Sơn Chiếu Minh Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật, Thế Tôn gieo các thiện căn. Thế nên con nay tùy phương tưởng niệm, tùy phương nhìn thấy, tùy phương hiện đến và có khả năng làm cho vô lượng trăm ngàn chúng sinh được thọ hưởng an lạc, hoặc các vật dụng nuôi dưỡng thân thể như là cơm áo, vàng bạc, bảo báu, lưu ly, trân châu, san hô, hổ phách, ngọc bích, ngọc kha... đều được đầy đủ. Nếu có người nào thường hay đọc tụng kinh Kim Quang Minh thậm thâm mầu nhiệm vì con mà cúng dường chư Phật Thế Tôn, ba lần xưng hô tên của kinh này, đốt hương cúng dường, cúng dường Phật rồi, dùng phần hương hoa, các thứ mỹ vị riêng cúng cho con, khen ngợi các phương, nên biết! Người ấy đã chứa nhóm được những vật báu. Do nhân duyên ấy, chất đất tăng trưởng, hoa màu tốt tươi, chư Thiên, Địa thần thấy đều vui vẻ, các giống lúa gạo, cây lá, hoa quả tươi tốt, sum suê. Thần cây vui vẻ sinh ra vô lượng các thứ vật dụng. Khi ấy con nghĩ thương các chúng sinh, ban cho nhiều vật cần dùng để sống.

Bạch Thế Tôn! Tỳ-sa-môn Thiên vương ở phương Bắc này có thành tên A-ni-mạn-

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đà. Thành ấy có vườn Công đức hoa quang. Ở trong vườn ấy có vườn tốt nhất gọi là Kim tràng, bảy báu rất quý, đó chính là chỗ con thường an trú. Nếu có ai muốn được nhiều của cải và các vật báu, người ấy nên ở ngay chỗ ở của mình lau dọn sạch sẽ, tắm rửa thân thể, mặc đồ trắng sạch, dầu thơm thoa mình, rồi vì con mà xưng danh hiệu Đức Phật Bảo Hoa Lưu Ly Thế Tôn ba lần, lễ bái, cúng dường, đốt hương, rải hoa, cũng phải xưng hô kinh Kim Quang Minh, chí thành phát nguyện, đồng thời dùng ít hoa, hương mỹ vị riêng cúng cho con, khen ngợi các phương. Lúc ấy phải đọc các câu sau đây:

Ba-lợi Phú-lâu-na-giá-ly
Tam-mạn-đà-đạt-xá-ni-la-khư
Ma-ha Tỳ-ha-la-già-đế.
Tam-mạn-đà-tỳ-đà-ni-na-già-đế.
Ma-ha Ca-lê-ba-đế.
Ba-bà-nễ Tát-bà-đá-hậu.
Tam-mạn-đà Tu-bát-lê Phú-lê
A-dạ-na Đạt-mạ-đế
Ma-ha Tỳ-cổ-tất-đế
Ma-ha Di-lặc-bá Tăng-kỳ-đế.
Hê-đế-tỷ Tam-bát-kỳ Hi-đế.
Tam-mạn-đà A-tha
A-nâu Bà-la-ni.

Mật chú Quán đảnh này là quyết định chân thật cát tường. Chúng sinh tu theo công hạnh Bồ-tát và trung thiện căn cần phải thọ trì, đọc tụng thông suốt bảy ngày, bảy đêm, thọ trì tám giới, sớm chiều tịnh tâm, hương hoa cúng dường thập phương chư Phật. Thương vì tự thân và các chúng sinh, hoàn toàn hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Phát nguyện như sau: “Khiến cho những điều con nay cầu nguyện đều được cát tường.”

Nhà cửa, phòng ở lau dọn sạch sẽ, hoặc A-lan-nhã, bất luận nơi nào, chỗ mình đang ở, dùng chất nước thơm rưới khắp vách nền, đốt loại hương quý, trần thiết hương án, dùng các hoa hương rải khắp xung quanh, nhất tâm cầu nguyện. Trong khi đó con thoáng qua một niệm sẽ vào nhà kia, liền ngồi trên tòa, từ ngày đêm ấy khiến cho nhà đó, hoặc xóm làng đó, hoặc phòng tăng đó, hoặc chỗ khoảng trống liền được đầy đủ tiền bạc, mọi vật: Hoặc là vàng ngọc, hoặc là trân bảo hoặc là trâu, dê hoặc là lúa, gạo... tất cả những thứ cần dùng không thiếu và được tất cả mọi sự an lạc.

Nếu ai có thể đem phần công đức tối thắng bởi những việc lành đã làm, hồi hướng cho con, con sẽ trọn đời không rời người ấy. Ở chỗ người ấy chí tâm hộ niệm, tùy theo những việc người ấy cần cầu, đều được thành tựu.

Cần phải chí tâm lễ kính các Đức Thế Tôn này:

- Bảo Thắng Như Lai.
- Vô Cấu Xí Bảo Quang Minh Vương Tướng Như Lai.
- Kim Diệm Quang Minh Như Lai.
- Kim Bách Quang Minh Chiếu Tạng Như Lai.
- Kim Sơn Bảo Cái Như Lai.
- Kim Hoa Diệm Quang Tướng Như Lai.
- Đại Cự Như Lai.
- Bảo Tướng Như Lai.

Cũng phải kính lễ:

- Đông phương A-súc Như Lai.
- Nam phương Bảo Tượng Như Lai.
- Tây phương Vô Lượng Thọ Phật.
- Bắc phương Vi Diệu Thanh Phật.

Cũng phải kính lễ:

- Bồ-tát Tín Tướng.
- Bồ-tát Kim Quang Minh.
- Bồ-tát Kim Tạng.
- Bồ-tát Thường Bi.
- Bồ-tát Pháp Thượng.

M

Phẩm 9: ĐỊA THẦN KIÊN LAO

Lúc bấy giờ, có Địa thần Kiên lao bạch:

–Kính bạch Thế Tôn! Kinh Kim Quang Minh mầu nhiệm này, đời hiện tại hoặc đời vị lai, hoặc bất luận nơi nào, hoặc nơi thành thị, chỗ xóm làng, hoặc trong núi rừng, hoặc ở trên sông, hoặc chỗ trống vắng hoặc trong vương cung... tùy chỗ nào có phổ biến kinh này, trong địa phận ấy, trải tòa Sư tử, thỉnh vị Pháp sư ngồi trên tòa ấy, diễn giải rộng rãi kinh quý báu này, thì con sẽ đến đó thường xuyên hộ vệ, ẩn dưới pháp tòa, đầu đội hai chân của vị Pháp sư. Con nghe pháp rồi, được uống pháp vị cam lồ vô thượng, càng tăng khí lực, cả đại địa này sáu mươi sáu vạn tám ngàn do-tuần, từ Kim cang tế đến trên mặt biển và chỗ đất liền, được các chất vị tăng trưởng đầy đủ, phì nhiêu phong phú hơn ngày thường nhiều. Vì vậy cho nên trong cõi Diêm-phù cây cối, thảo dược, gốc rễ, nhánh lá, hoa trái sum suê, màu sắc tốt tươi, mùi vị thơm ngon đều đầy đủ cả. Chúng sinh ăn rồi càng thêm sống lâu, sắc lực an ổn, tâm trí thông minh, sáu căn lạnh lợi, oai đức nhan mạo đặc biệt trang nghiêm. Thành tựu tất cả việc như vậy rồi, việc làm đều được thành công, có thể lực lớn, siêng năng, dũng mãnh. Thế Tôn, vậy nên trong cõi Diêm-phù an ổn, vui vẻ, nhân dân thanh trị, tất cả chúng sinh đều được an lạc, vừa lòng, thích ý, tùy theo ý muốn.

Các chúng sinh này được đủ oai đức, thế lực lớn rồi, có khả năng cúng dường kinh Kim Quang Minh này và cung kính cúng dường bốn chúng thọ trì kinh này. Lúc đó con sẽ đến ngay chỗ ấy, vì làm cho các chúng sinh đều được an ổn vui sướng nên thỉnh người thuyết pháp, tuyên thuyết rộng rãi kinh điển mầu nhiệm này. Vì sao? Bạch Thế Tôn! Nếu khi nào có phổ biến kinh Kim Quang Minh này, con và quyến thuộc được phần công đức gấp bội lúc thường, càng thêm thân lực, tâm phát lạnh lợi.

Kính bạch Thế Tôn! Con uống pháp vị cam lồ vô thượng rồi thì ở cõi Diêm-phù-đề này, chu vi pháp hội bảy ngàn do-tuần đều được phát đạt hơn lúc bình thường.

Bạch Thế Tôn! quả địa cầu này, chỗ chúng sinh nương đều tăng trưởng tất cả những vật cần dùng cho đời sống. Tăng trưởng đủ những vật cần dùng rồi, khiến các chúng sinh tùy ý sử dụng, thọ sự khoái lạc. Tất cả các thứ cơm áo, thuốc men, nhà cửa, cung điện, cây cối, vườn rừng, sông, suối, ao, giếng... các vật nương tựa nơi đất như thế đều đầy đủ cả.

Vì vậy, bạch Thế Tôn! Các chúng sinh ấy, vì biết ân con nên nghĩ thế này: “Ta

phải quyết định nghe và lãnh hội kinh nhiệm mầu này, cung kính, cúng dường, tôn trọng, tán dương.” Nghĩ như vậy rồi, liền từ chỗ ở hoặc nơi thành lũy, hoặc ở xóm làng, hoặc nơi nhà cửa, hoặc giữa chỗ trống không, đến nơi pháp hội để nghe thọ kinh này. Khi đã nghe và lãnh thọ xong rồi, trở về chỗ ở chúc tụng nhau: “Chúng ta ngay đây nghe pháp thậm thâm vô thượng nhiệm mầu, đã được thâu nhóm các món công đức không thể nghĩ bàn, gặp được vô lượng, vô biên chư Phật, quả báo trong ba đường ác đã được giải thoát, ở đời vị lai thường sinh cõi người và các cõi trời hưởng thọ an lạc.”

Các chúng sinh này đều ở ngay nơi chỗ ở của mình, hoặc vì người khác giảng nói kinh này, hoặc nói một thí dụ, một phẩm, một duyên, hoặc là xưng tán một Đức Thế Tôn, một vị Bồ-tát hoặc một bài kệ bốn câu, cho đến một câu và xưng tên đầu đề của kinh này thì bạch Thế Tôn! Tùy chúng sinh ấy ở chỗ nào, ngay nơi đó thường được phong phú, phì nhiêu, đầy đủ hơn các nơi khác. Phàm những vật gì nhân đất sinh ra, đều được tăng trưởng, to lớn, tốt tươi, khiến các chúng sinh hưởng thọ an lạc, giàu có của cải, châu báu, tiền bạc, ưa hành bố thí, tâm thường thâm tín Tam bảo kiên cố.

Lúc ấy Phật bảo Địa thần Kiên lao:

–Nếu chúng sinh nào, cho đến chỉ nghe nghĩa một câu kinh Kim Quang Minh này, ở trong cõi người thì sau khi lâm chung tùy ý vãng sinh lên cõi trời Tam thập tam.

Địa thần, nếu có những chúng sinh nào, vì muốn cúng dường kinh nhiệm mầu này, trang nghiêm nhà cửa, cho đến treo một cái tràng phan hay một bảo cái, cho đến một cái áo thì khi người ấy mạng chung, liền được sinh lên sáu tầng trời ở cõi Dục, nơi có cung điện bảy báu tự nhiên.

Địa thần, trong những cung điện bảy báu, đều tự nhiên có bảy Thiên nữ, cùng nhau vui vẻ, ngày đêm thường thọ hưởng niềm vui vi diệu không thể nghĩ bàn.

Lúc ấy, Địa thần bạch:

–Kính bạch Thế Tôn! Do nhân duyên ấy khi vị Tỳ-kheo thuyết kinh pháp này ngồi trên pháp tòa, con thường ngày đêm luôn luôn hộ vệ, không hề xa lìa, ẩn dưới pháp tòa, đầu đội hai chân vị Pháp sư ấy.

Bạch Thế Tôn! Nếu có chúng sinh ở chỗ trăm ngàn Phật trồng các thiện căn, người nói pháp ấy, vì họ mà ở cõi Diêm-phù phổ biến rộng rãi kinh nhiệm mầu này, khiến không đoạn tuyệt. Các chúng sinh ấy được nghe kinh này, ở đời vị lai, vô lượng trăm ngàn na-do-tha kiếp thường sinh cõi người và cõi trời, hưởng thọ an lạc, gặp được chư Phật, dứt trừ tất cả những điều khổ báo trong ba đường ác, mau được chứng thành Chánh đẳng Chánh giác.

